

INSTITUTE OF LITHUANIAN HISTORY

THE YEAR-BOOK
OF LITHUANIAN
HISTORY

1992

VILNIUS 1994

INSTITUT FÜR LITAUISCHE GESCHICHTE

JAHRBUCH
FÜR LITAUISCHE
GESCHICHTE

1992

VILNIUS 1994

ИНСТИТУТ ИСТОРИИ ЛИТВЫ

ЕЖЕГОДНИК
ИСТОРИИ
ЛИТВЫ

Год 1992

ВИЛЬНЮС ИЗДАТЕЛЬСТВО НАУКИ И ЭНЦИКЛОПЕДИЙ 1994

LIETUVOS ISTORIJOS INSTITUTAS

LIETUVOS
ISTORIJOS
METRAŠTIS

1992 metai

VILNIUS MOKSLO IR ENCIKLOPEDIJŲ LEIDYKLA 1994

UDK 947.45

Li 237

Redakcinė komisija:

V. MERKYS (pirm.), A. TYLA (pirm. pavaduotojas), A. EIDINTAS, V. KAZAKEVIČIUS,
V. MILIUS, L. MULEVICIUS, G. RUDIS, R. STRAZDŪNAITĖ (sekretorė)

Redakcijos adresas:
T. Kosciuškos 30, 2600 Vilnius

Išleista pagal Lietuvos istorijos instituto užsakymą

ISTORIJOS TERMINIJA

Sio skyriaus konsultantas
filol. m. kand. Kazys Gaivenis

KAIP REIKĖTŪ VERSTI I LIETUVOS STATUTO ŽODĮ „шия“

I Lietuvos statute apie „kaklą“ (шия) kalbama tais atvejais, kuriuos apibendrintai galime pavadinti teisinio asmens sunaikinimu. Taip nusakoma mirties bausmė (VII.1¹, VII.29² straipsniuose) arba asmens perdavimas kito asmens valiai (VI.11 straipsnyje³). Lotyniškoje I statuto redakcijoje pažodžiui verčiamā „collum“⁴, ir toks vertimas maža ką pasako.

I Lietuvos statuto XIII.23 straipsnyje rašoma: „kalba būtų apie kaklą“⁵. Tai lenkiškas pasakymas (idzie o szyczę); iš to galime spręsti apie lenkišką termino „шия“ kilmę. Savo ruožtu lenkų kalboje tai yra germanizmas (es geht um den Hals). Pamedėnų teisyne tokiais atvejais ir kalbama apie „kaklą“ (36⁶, 38⁷, 46⁸, 57⁹, 64¹⁰, 68¹¹, 101¹² straipsniuose).

XIII a. užrašytoje lenkų papročių teisėje tokiu atveju dar kalbama apie „galvą“ („Teisés knygos“ XXV. 2 straipsnyje¹³). Ir I Lietuvos statuto I. 1 straipsnyje rašoma „dél galvos netekimo“¹⁴ ir čia pat vartojamas „kaklo“ sinonimas „gerklė“¹⁵. Beje, XVI a. lietuvių raštijoje

¹ Статут Великого Княжества Литовского 1529 года (toliau — СВКЛ). Минск, 1960. С. 84; «хто на чий дом умыслъне наехал.., тот шию-тратить...».

² Тен pat. P. 92; «хто о злодейство... на каране або на смерть выдан и вродом праіва посполитого сказан был, а в том карани и шию ченезми окупил...»

³ Тен pat. P. 76: «А если бы на тие роки не заплатил, в той суме в имени его увезати. А если бы имени за тую сумму не стояло, ино за шию его выдати».

⁴ Zbiór praw litewskich od roku 1389 do roku 1529 (toliau — ZPL). Poznań, 1841. S. 259, 277, 298, 391.

⁵ СВКЛ. С. 129: «которая'бы реч не о шию шла...».

⁶ Пашуто В. Образование Литовского государства. Москва, 1959. С. 516.

⁷ Тен pat: „der loset seinen hals“.

⁸ Тен pat. P. 517: „er mus seinen hals lösen...“

⁹ Тен pat. P. 518: „der sal seinen hals losenn...“.

¹⁰ Тен pat: „zum vierdenn mall sol ehr den hals losenn“.

¹¹ Тен pat. P. 519: „er loset den hals“.

¹² Тен pat. P. 522: „muss seinen hals losenn“.

¹³ Греков Б. Д. Избранные труды. Москва, 1957. Т. I. С. 436; „dy rechter daz wasser gerichte ungerne teilen umb houbt zache“.

¹⁴ СВКЛ. С. 32: «винил... ку страченю головы...»

¹⁵ Тен pat: „а шло бы о горло...“.

lenkų „gardlo“ stengiamasi pažodžiui neversti¹⁶. Geriausiai tai patvirtina ir lietuviški pasakymai: „dėti galvą“, „atsakyti savo galva“.

I Lietuvos statuto apibendrintas „kaklo“ (fizinės ir teisinės mirties) suvokimas artėja prie romėnų teisės instituto „capitis deminutio“¹⁷, nors ir neturi jo tikslios gradacijos. Tai, be abejo, nėra romėnų teisės recepcija, nes šios normos šaknys glūdi baltų papročių teisėje. Tik II Lietuvos statute galima ižvelgti tam tikrą romėnų teisės poveikį, nes lenkiškas „kaklas“ lotyniškai verčiamas „galva“ (XIV.20 straipsnis: „rzecz nie o szyę przyszła“ — „furtum capitale non sit“). Turint tai galvoje, patraukia démesj I Lietuvos statuto I.1 straipsnio pasakymas „prarasti galvą“¹⁸. Kadangi romėnų teisė I statutą yra kiek paveikusi, tokį pasakymą čia reikėtų laikyti lituanizmu arba pačios gudų kalbos norma.

Iš viso, kas pasakytą, išeity, kad „шия“ lietuviškai reikėtų versti „galva“.

Edvardas G u d a v i c i u s

¹⁶ 1598 Merkelio Petkevičiaus katekizmas. 2-as leidimas (fotografuotinis). K., 1939. P. 54 (27 psalmė) „ci co mi na gärdlo stall“ — „kurie vžumuszt noreia“.

¹⁷ Покровский И. А. История римского права. Рига, 1924. С. 304—309.

¹⁸ Zr. 14 nuor. Lotyniškai verčiamą „caput“: ZPL. S. 146.